

berač — „v koranu piše prerok, da vsi pravoverni Muselmani so si bratje. Gospodar bratec! ker sva tedaj brata, hajd! deliva si premoženje; meni pol in tebi pol carstva.“ — Sultan se nasmeja beračevim besedam, ter mu podari sreberen denar. Turčin ogleduje dar na obe strani in majaje z glavo reče: „Gospodar bratec! kakšna je ta delitva? Ti imaš zlata in srebra, da bi ga vsi mezgi Carigradski nesti ne mogli, moji otroci pa stradajo doma, da bi se jim kmalo zaraslo gerlo od lakote. To ni delitva, ampak mala milošnja.“ Sultan reče na to: „Ako bi vsaki moj brat prišel, da delim ž njim carstvo, še bi mogel ti kaj od tega svojega denarja nazaj dati“, in s temi besedami odide. To se je vendar Turčinu vse preneverjetno zdelo, toraj pravi: „Ali laže car, ter je sam siromak, — al laže prerok, da smo Turčini bratje, — al pa lažeta obedva, ker sem revež lačen z bratstvom in brez bratstva.“

Poleg „Neven-a“ J. Levičnik.

Moč ljubezni.

Kaj neki pri blisku pomeni,
Da v zlato iglico hiti,
Oblak zapustivši ognjeni
Na zadnje u zemljo beži?

Otroka ljubezen unema,
Ga mamico božat' uči,
Da deček jo gladi, objema,
Prijazno jo gleda v oči.

Magnét je prečudna ljubezen,
Ki vabi ga k ljubi tako,
Da skoplje obupen si brezen,
Ak zveze ne najde si ž njo.

V ljubezni je mati užgana,
Da starka ko risa nori,
Ah skerbna, vsa mu udana
Za njega se smert' ne boji!

K železu gré kósec železen,
To 'z fizike skušnja pové;
V železu, železu ljubezen!
Kako bo kaj druž'ga brez nje?

Kaj veže vaj', mesec in zemlja,
Kaj vrača prot solncu nazaj?
Kaj strinja ozvezdje in spremlja?
Ljubezen je tisti deržaj!

Še kaplica h kaplici skoči,
Dve ljuči skup huje gor'te:
Ljubezen jimá je h pomoči,
Ljubezen kraljuje čez vse!

P.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dervanja na Štaj. Z letino smo letos zares presrečni; v vseh slovenskih goricah do Lutomera, Ptuja in do dobrega našega mejaša sv. Verbana pri Mariboru se povsod veselje razodeva nad bogatimi pridelki. Bojazen, da vino ne bo dobro, je zginila kakor megla pred soncom: veselo ukanje, petje, pokaenje možnarjev in ropotanje klopčcov je znamenje bilo, da je mili Bog blagoslovil tudi naše tersje. Ajda se je dobro zavezala in nam bo povernila lansko zgubo; še za prostor ji je tesno šlo, ker so gumne in parme vse polne ozimine. Le naš krompir zlo boleha; tudi cvečke *) so hirale, ker je listje neka rija napadla in je sadje zaostalo; tudi družega sadja je malo, zato so že tudi jabelka vse pokupljene, vagán po 2 gold., — le pre-zgodaj se tergajo, ker je za zimske še konec tega mesca čas. Panjovi so bili težki; mnogo rojev je priletelo k nam celó iz družih krajev.

Jakopič.

Iz Braslovč na Štaj. — Letina je tukaj taka, da si bolje misliti ne moremo, pa vreme, kakor pač malo kdaj. Koruze, ajde, vina imamo obilo, in tudi drugi pridelki so kmeta razveselili.

Iz Tersta 20. okt. — Za gotovo morem „Novicam“ povedati, da je v pogodbi zastran prepušnja dunajsko-teržaške železnice najspredaj izrečeno, da imajo tisti, kateri so jo prevzeli, železnico od Zidanega mosta do Siska najpervo dodelati. To je za Terst kakor tudi za Ljubljano zlo zanimivo. — Danes smo obhajali posve-

čenje treh novih zastav koroškega regimenta, baron Prohaska št. 7 prav slovesno. Morda bodo Gorenci kaj več o tej slovesnosti zvedli od svojih sinov, ki so je bili deležni. — Za Resselov spominek se je nabralo doslej 8693 fl. in 12 kr.; gospod nadvojvoda Janez so poslali tudi 50 fl. za-nj. — V Gradiški se pokorí ta čas blizo 300, v Kopru 860 hudodelcov. — S tergatvo smo še precej zadovoljni, piti moramo pa vedno še drago — kislico!

Iz Mehovega na Dolenskem 18. okt. Dolenska tergatev je bila pretečeni teden dokončana. Letos so bili dolenski vinorejci še precej pri volji dober svet, ki so jim ga „Novice“ v 39. listu t. l. dale, poslušati, in radi bi bili še dalje s tergatvijo čakali, ako bi jim grojzdje ne bilo tako zlo gnjilo. Mošt je še precej sladak, in nekteri vinorejci so ga letos čuda več od lani dobili, tako da jim je posode primanjkovalo. — Kup se še nič ne vé, — menda se bo po 2 gold. estrajsko vedro prav lahko kupilo; sedaj ga nekteri še celó po 4 dvajsetice ponujajo. Ko smo bili 6. in 7. oktobra v nekterih goricah št. Kocijanske fare, smo vidili v Lepstanu, v Bojiniku in v Hrastniku prav zdravo in zrelo grojzdje, ko so ga bili vinorejci ravno tergati pričeli; toraj mislimo, da tam se bo dobra kapljica dobila.

J. O. Lepstanski.

Iz Ljubljane. Vsak Ljubljančan je poznal tistega častitljivega starčka, ki ga je že več let vsaki dan neki pôsel v cerkev peljal, ker oči so ga že tako zapustile, da si ni upal več sam med ljudi. Tega starčka smo v saboto pokopali, — bil je c. kr. dosluženi profesor cerkvenega prava in cerkvene zgodovine, visokoučeni gospod dr. Juri Dolinar, ki je 21. dan t. m. v 96. letu svoje starosti umerl. Verli mož je dokaj na svetu doživel. Rojen od revnih staršev v Hotavljah v Poljanski fari je prišel v Ljubljano v šolo, kjer je živež imel pri frančiškanih, ko so bili še v starem samostanu, kjer so dandanašnje šole; rajnka častita patra Hugo Vodnik in Honorat Vadlav sta mlademu šolarčku posebna dobrotnika bila. Pod jezuiti je male in velike šole doveršil. Bistra glavica ga žene na Dunaj, kjer je njegov stric, naš slavnoznani rojak dr. J. Dolinar, na vseučilišču profesor bil in kjer je tudi on dohtarstvo pravoznanstva dosegel. Potem pride spet v Ljubljano, se malo časa s pravdami pečá, pa kmalo je bil za učnika cerkvene postave in cerkvene zgodovine na bogoslovskem učelišču izvoljen. Mnogoteri njegovih učencov so vikši duhovni pastirji, ki še živijo, ali so že pred njim umerli. Omenimo memogredé le še to, da latinski jezik mu je tako gladko tekkel, da je zvonec nosil med vsemi svojimi tadanjimi verstniki. Pobožni mož, da malo takih, je bil od nekđaj pomočnik revežev, posebno pa revnih študentov; iz lastne skušnje je vedil, kako dobro dé milošnja ubogemu učencu! Hčerka in žena ste dolgo pred njim šle na uni svet; le edini sin, sedaj svetovavec pri c. k. teržaški nadsodni, je med obilno množico Ljubljančanov, ki so spoštovanemu starčku zadnjo čast skazali, spremil svojega očeta na pokopališče. Bodi mu zemljica lahka! SeneCta aD CoeLos VoCat — Ibi patrIa Mea! — V pondelj zvečer je po dolgi pljučni bolozni umerl katehet tukajšnjega gimnazija, častiti gosp. Anton Globočnik.

Iz Ljubljane. V četrtek, 4. dan prihodnjega mesca novembra bode na Poljanah na vertu kmetijske družbe dopoldne in popoldne očitna preskušnja učencov kmetijske šole. Povabljen je vsak, komur je mar za napredek domačega kmetijstva, naj pride poslušat. Kakor so preskušnje učencov kovaške in živinozdravilske šole v domačem slovenskem jeziku, tako bode tudi ta, tedaj razumljiva vsakemu domačinu.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. „Militär-Ztg.“ piše: Kakor je slišati, so presvitli cesar ukazali, da se imajo pravilski oddelki

*) Pravijo, da so Slovani o preseljevanji iz gornje Azije cvečke čez kraljske gore prinesli, in je tedaj ime cvečka (Zwetschke) slovansko; potem bi se imena tega sadú lože vredile: sliva za „Pflaume“, cvečka za „Zwetschke“, češplje pa za obče ime po slavnem Liegel-nu.